

www. **ROVDYR**.org

FOLKEAKSJONEN NY ROVDYRPOLITIKK 1-2004

Hva mener Stortinget at
Bygde-Norge trenger:

Mennesker eller flere rovdyr?

www.rovdyr.org

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Postboks 40, 7701 Steinkjer

Telefon: 975 95 119

Telefaks: 74 16 62 36

E-post: aksjonen@rovdyr.org

Bankkonto: 4464.09.33434

Annonser sendes til
Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk
(se adresse over)

Annonser/bilder leveres i QuarkXPress
4.1 i riktig størrelse. Send med fonter!
Bilder og logoer i Photoshop (TIFF, EPS,
JPEG) i 300 dpi i 100% størrelse eller i
Illustrator (tekst må være konvertert til
kurver (outline). Send med
farge-utskrift av annonsen.

Stoff til ROVDYR

For å gjøre produksjonen av ROVDYR
mest mulig effektiv vil vi be om at stoff
sendes på fil (helst worddokument) og
gjærne på mail. Digitale bilder bør ha
min. oppløsning 2,1 Mb pixel -
1650x1200 JPEG fine/normal.
Stoffet sendes til
Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk
Postboks 40, 7701 Steinkjer
aksjonen@rovdyr.org

Redaktører:

Erling Myhre (ansvarlig)
Åsmund Ystad

Andre bidragsyttere:

Nils Solberg
Erik Lykke
Anne Dordi Moen
Helge Rindal

Utgivelser 2004

Nr. 2 - april manusfrist 1. april
Nr. 3 - september manusfrist 15. aug.
Nr. 4 - desember manusfrist 15. nov.

Forsidefoto: Lars Erik Brattås

Grafisk produksjon

Truls Trykksakeri, 3570 Ål
www.trykksakeri.no

fra lederen

Først vil jeg takke Landsmøtet den 31. januar for tilliten. Jeg vet ikke om jeg helt klart vet hva jeg går til, men har en anelse om at det er mer enn nok å ta tak i. Det nyvalgte styret har hatt sitt første møte, og blitt enige om at vi må møtes på nytt i nærmeste framtid for å gjøre noen både organisasjonsmessige og strategiske valg.

Utkastet til St.meld. nr. 15 blir helt sentralt i dette innlegget fra min side, og det skulle være helt unødvendig å fortelle hva jeg på generelt grunnlag mener om utkastet, men må få trekke fram noen vesentlige ting, sett i forhold til utkastet og hele prosessen.

Hedmark fylke blir veldig sterkt berørt, hvis rovviltmeldingen skulle blitt vedtatt slik som det er lagt frem. Dette sier jeg ikke fordi jeg selv er bosatt i Hedmark fylke, men fordi at det er helt utrolig at noen kan foreslå at et fylke og noen kommuner skal bære en så stor belastning som det vil bli med en slik dyretetthet.

Alle hadde vel i utgangspunktet ved behandlingen av Stortinget i 2001 trodd at vi nå skulle få til en ny melding som skulle virke konfliktdepende. Men hva bestilte Stortinget av oppdragsutøveren? SITAT «bør bygge på internasjonale miljøkonvensjoner, herunder Bern-konvensjonens forpliktelser og hovedlinjene i rovdyrpolitikken.» SITAT SLUTT

Hvordan kan vi klare å lage en ny melding rundt internasjonale konvensjoner «Bern» når vi til stadighet ser hvor stort spriket er på forståelsen av konvensjonen. Burde ikke Stortinget snart fått klargjort for alle hva konvensjonen egentlig forplikter oss til, heller enn til stadighet kaste ut synsinger som andre mener er direkte feil.

Dagens rovdyrpolitikk er andre delen av bestillingen. Jeg trodde at det var praksisen i forvaltningen som har vært årsaken til støyen, og ikke nødvendigvis den gamle meldingen, «nr.35».

For meg betyr dette at Stortinget har bestilt en melding stort sett i tråd med dagens forvaltning. Konfliktnivået skal reduseres ved å hindre rettighets-haverne fra å bruke utmarken, altså ensidig KUN å prioritere rovdyrener plass på bekostning av alle andres interesse av samme utmark. På Stortinget kalles dette for lokal innflytelse og for en demokratisk prosess.

Rovdyrtettheten skal økes betydelig, uten at den økonomiske rammen skal økes. Hvordan kan det være realistisk, uten å tømme beiteområder for beitedyr? Var det slik Stortinget tenkte i 2001?

Tiden fram til behandlingen går nå veldig fort, vi må alle sammen ta et tak for å få ut riktig og rett informasjon omkring St.meld. nr.15. Denne saken er alt for kostbar, og får alt for store konsekvenser for noen bygdesamfunn til at den kan avgjøres på feil fortolkning og desinformasjon rundt virkeligheten av dagens forvaltning.

Noen har sagt: Hver for oss er vi svake. MEN sammen er vi dynamitt. Lykke til med innsatsen alle sammen!

Erling Myhre

Ny ledelse i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

ÅSMUND YSTAD

Ny leder, to nye styremedlemmer og tre nye varamedlemmer til landsstyret ble valgt av landsmøtet i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk på Lillehammer 31. januar i år.

Første del av landsmøtedagen besto av et åpent møte om den nye rowiltmeldingen. Seniorrådgiver Øyvind Holm fra Miljøverndepartementet presenterte hovedtrekkene i Stortingsmeldingen, som Regjeringen hevder vil virke konfliktdepende og gi mer forutsigbare rammer for alle berørte parter. Tidligere fylkesmann i Oppland, Knut Korsæth innledet om «Rovdyrpolitikken i et samfunnsperspektiv». Korsæth var opptatt av at rovdyrpolitikken truet vitale deler av bygdenæringene og våre vakre kulturlandskap og det biologiske mangfoldet.

Åsmund Ystad kommenterte rowiltmeldingen på vegne av Folkeaksjonen og poengterte bl.a at de høye bestandsmålene som Regjeringen foreslår er totalt ødeleggende for å kunne nå målet om reduserte konflikter og nødvendig lokal aksept for rovdyrpolitikken.

Debatten etterpå avslørte at de aller fleste av de nesten 60 personene som deltok på møtet, gjennomgående var sterkt kritisk til innholdet i rowiltmeldingen.

Landsmøtet fortsatte utover ettermiddagen og gjennomførte valgene som har gitt Folkeaksjonens landsstyre flere nye fjes. Styreleder Ola Stensgård og styremedlemmene Annette Jørstad og Tore Ødegaard gikk ut av styret. Stensgård har ledet organisasjonen helt fra første landsmøtet i 2000. En

annen som har vært med hele tiden er Wilhelm Elsrud, Oslo, som fra sin varaplass til styret har vært en solid støtte-spiller. Arve Gudbrand Blihovde fra Gausdal hadde også sagt i fra seg sin varaplass.

Ny Styreleder ble Erling Myhre fra Rendalen i Hedmark. Myhre er 57 år og er inne i sin 3. periode som ordfører i Rendalen Kommune. Han har jobbet mange år i privat næringsliv og vært gårdbruker på Midtskogen i Rendalen. Erling Myhre har mange års erfaring med alle de fire store rovdyrene og forskjellige utgaver av rovdyrforvaltningen fra sitt arbeid for rovdyrkommunen Rendalen.

Erling Myhre

FOTO: TORE SANDBERG

Anne Dordi Moen fra Lierne i Nord-Trøndelag er en av to nye styremedlemmer. Hun er 40 år gammel og driver som selvstendig næringsdrivende med produksjon av jakt- og fritidsklær. Hun har tidligere drevet sauebruk, men saueholdet måtte avvikles på grunn av store bjørneskader.

Anne Dordi Moen

Den andre nye i styret er John Smedbakken fra Stor-Elvdal i Hedmark. John jobber i byggevarebransjen. Han har lang erfaring fra kommunepolitikk og viltnevd. Han er ellers lidenskapelig hundemann og hundedommer.

John Smedbakken

Nils Solberg fra Halden, ble gjenvalgt som styremedlem for to nye år, mens Odd Arne Pettersen fra Snåsa ikke var på valg.

3 nye varamedlemmer til styret ble også valgt. 1. vara er Magne Akervold fra Buskerud, forstkandidat og tidligere skogbrukssjef i Nesbyen. 2. vara er Stein Lauritsen fra Oppdal, gårdbruker med sau og samt transportfirma. 3. vara er Magne J. Synnevåg, advokat fra Bærum.

Ny valgkomite består av Helge Rindal, Lillehammer (leder), Leif Johannes Sklett, Grong og Halvor Western, Årnes.

Vi finner oss ikke i det!

Den nye rovviltmeldingen er et ran av Norge øst for Glomma. Vi opplever nå at en urban maktelite bestemmer at mindretallet skal ofres. Dette handler ikke lenger om et «demokratisk dilemma», men om et kynisk og kulturelt overgrep. Jeg vet at jeg snakker på vegne av et klart flertall av befolkningen øst for Glomma. Og jeg vet at vi aldri i livet vil finne oss i slik behandling.

NILS SOLBERG, HALDEN

Den nye ulvesonen i Norge går fra Halden i sør til Engerdal i nord. Denne sonen skal huse minimum 2 til 3 hennorske ulveflokker ved siden av de svensk-norske ulveflokkene som allerede befinner seg i området.

For oss som har fulgt med i prosessen fram mot ny Stortingsmelding er det utrolig arrogant at Regjeringen går fullstendig på tvers av alle anbefalinger. Ikke ett eneste seriøst innspill har anbefalt en slik løsning, før Regjeringen lanserte den. Jeg sitter selv i rådgivingsgruppen Rovvilt og Samfunn (RoSa) som i forkant av meldingen la fram en rapport som advarte sterkt mot enhver type sonering som gir innbyggerne

Nils Solberg

FOTO: LARS STEEN

følelsen av å bo i et rovdyrreservat. Og bak denne rapporten sto et samlet forskermiljø, samt vernorganisasjoner og næringsorganisasjoner.

Forslaget om ulvesone øst for Glomma er et resultat av at man innser at de totale omkostningene med ulv i Norge blir for høye. Jeg velger faktisk å se på forslaget som en klønete måte å si nei til ulv i Norge. Glemte er alt vi har hørt om ulvens plass i det biologiske mangfoldet, glemte er forskernes utlegninger om ulvens økologiske funksjon i naturen, og glemte er grunnleggende lokal-demokratiske prinsipper.

Miljøverndepartementet vet utmerket godt at de er sin fulle rett til å vedta at Norge velger bort ulven til fordel for en rekke store og kostbare miljøpolitiske utfordringer som Norge er langt mer forpliktet til å ta ansvaret for. Kystgranskog, villrein, isbjørn, fjellrev, marine verdier og enorme vidder med gamle beitelandskap er eksempler på utfordrende forvaltningsoppgaver der Norge har et viktig globalt ansvar og som skriker etter nødvendige ressurser.

Og så opplever vi at de er villig til å sette himmel og jord i bevegelse for gi landet øst for Glomma til russisk ulv,

som finnes i rike bestander i enorme villmarksområder der det knapt bor folk. Russerulven skal vi ha på toppen av en hel masse bjørn, gaupe og jerv. Dette er statlig tyveri av utmarksressursene og et overgrep på folks livskvalitet velsignet av Staten. På den ene siden ønsker man å legge til rette for en kommersiell satsning på utmarksnæringer og gjør det samtidig umulig. Rike jakttradisjoner forsvinner. Ungene slutter å bruke naturen som lekeplass. Vi har opplevd ulv inne i hager, garasjer og på trappa. Dette må vi nå regne med mye mer av etter hvert som ulvene blir flere og mattilgangen blir mindre.

Norge har tidligere sagt seg enig med Svenskene om å ha en svensk/norsk stamme på 8-10 familieggrupper hvorav noen i Norge. Svenske myndigheter har siden gått i fra dette og skal ha 200 ulv som et delmål på vei til 500 helsvenske ulver. Alle skjønner at dette er et vanvittig eksperiment og folk i grensebygdene protesterer mot at Norske myndigheter legger seg flate for Svensk innenrikspolitikk.

Vi må nå jobbe for at Stortinget skal ta ansvar. Hvis forslaget til ulvesone går gjennom har det fantastiske skjedd at vi har fått et vedtak som knapt en eneste person i Norge, unntatt et flertall av de 165 på Stortinget og de 19 i Regjeringen er for.

Norge har i motsetning til svenskene fortsatt et levende bygdesamfunn som vi alle har et nasjonalt ansvar for å ta vare på. Vi som bor øst for Glomma kommer aldri til å godta at en urban maktelite, heiet fram av ekstreme miljøorganisasjoner nesten uten medlemmer, velger å gjemme seg bak tvetydigheter i Bernkonvensjonen i stedet for å ta ansvar og lage en politikk som folk i Bygde-Norge kan leve med.

Folkeaksjonens uttalelse om rovviltmeldinga

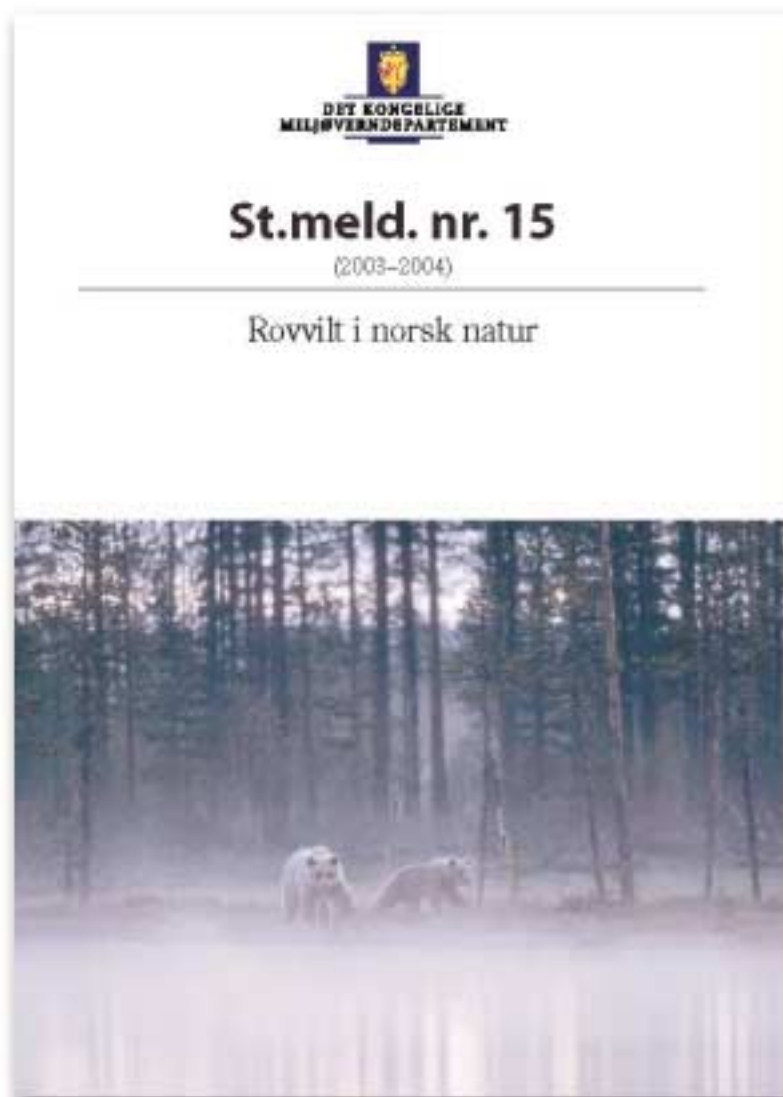
Stortingets energi- og miljøkomite er i full gang med arbeidet med den nye rovviltmeldinga. Etter planen skal Storkomiteen legge fram sin innstilling 5. mai og meldingen vedtas i Stortinget 13. mai. Saksordfører for meldingen er Energi- og miljøkomiteens leder, Storkomiteerepresentant Bror Yngve Rahm (KRF) fra Telemark.

Storkomiteen har vært på tur til Østfold, Hedmark og Troms for å få innspill til arbeidet. Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk deltok under komiteens besøk i Hedmark 17. februar. I Stortinget var det sentral høring om rovviltmeldinga 26. februar og 2. mars, der Folkeaksjonen var invitert deltok sammen med andre landsdekkende organisasjoner. Representanter for Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk har allerede gjennomført en rekke møter på Stortinget, både med medlemmer i Energi og miljøkomiteen samt andre Storkomiteerepresentanter.

Vi vil fortsette arbeidet for å påvirke Stortinget helt fram til meldinga skal behandles i Stortinget. All informasjon som vi mener er viktig vil vi i tillegg sørge for å spre til politikere regionalt og lokalt, og Folkeaksjonen vil gjennomføre flere åpne møter rundt omkring i landet for å kunne legge til rette for bred deltagelse i prosessen.

Her kan du lese en kortversjon av Folkeaksjonens høringsuttalelse om rovviltmeldinga. Uttalelsen ble oversendt Energi og miljøkomiteen i forbindelse med den sentrale høringen i Stortinget.

Hele uttalelsen kan du lese på vår internettside www.rovdyr.org

Kortversjon av Folkeaksjonens høringsuttalelse til Stortingets energi- og miljøkomite 1. mars 2004

Et trygt og trivelig oppvekstmiljø er en viktig kvalitet som gjør at folk velger bygda som boplass. Nærhet til, og muligheter for en allsidig bruk av naturen er goder som veier opp for et mindre tilbud av kulturelle og sosiale aktiviteter. Rike muligheter for en trygg bruk av naturen for alle, ikke minst for barn og unge, er en stor ressurs for fortsatt

livskraftige bygdesamfunn og kanskje den viktigste kraften for å motvirke samfunnsmessige trender i retning av økt fraflytting. Regjeringens ambisiøse rovdyrpolitikk virker ødeleggende på folks glede over naturen og angriper dermed kanskje den viktigste motkraften som trengs for å ta vare på fortsatt levende norske bygder. →

1. MANDATET

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk (FNR) mener at tidligere norske vedtak, fattet på sviktende grunnlag, ikke skal brukes som retningslinjer for en ny politikk.

Folkeaksjonen mener:

Stortinget må foreta en helhetlig vurdering av rovdyrpolitikken på et selvstendig grunnlag, der faktisk reduksjon av de økende konfliktenes er hovedmålet.

2. DET POLITISKE GRUNNLAGET

Bernkonvensjonen: Tidligere har norske myndigheter lagt til grunn at vi skal ta ansvar for et minimum antall av de fire store rovdirene, innenfor de internasjonale forpliktelser som vi er pålagt. For gjeldende politikk, nedfelt i Stortingsmelding nr. 35 1996-97, heter det at Norge skal ha levedyktige bestander av rovdirene på norsk territorium. Først nå, etter en dom i Oslo Namsrett i 2001, og i grundige forarbeider til den nye Stortingsmeldingen er det grundig klargjort at vi ikke er forpliktet til å ha egne levedyktige bestander av rovdyr i Norge. Hadde Stortinget i 1997 lagt en riktig forståelse av Bernkonvensjonen til grunn er det logisk å forstå det slik at vi hadde hatt betydelig lavere bestandsmål for bjørn, jerv og gaupe.

Folkeaksjonen mener:

En hovedlinje i norsk rovdyrpolitikk har vært å begrense forekomsten av store rovdyr i Norge til et minimum innenfor det som følger av internasjonale forpliktelser. FNR ber Stortinget fortsette denne hovedlinjen.

Norsk miljøpolitikk: FNR ber om at Stortinget i behandlingen av rovviltmeldingen legger et helhetlig perspektiv til grunn og ser bort fra feilaktige forestillinger om store rovdyr som symbol på et høyverdig biologisk mangfold.

Folkeflertallet: FNR er avisende til det galupdemokratiet som Regjeringen og miljøorganisasjonene prøver å innføre. Vi mener at man ikke kan bruke et ja fra et flertall til å gjennomføre tiltak som, hvis flertallet selv ble rammet, kun ville fått 20% oppslutning. Vedtak om rovdyrpolitikken

som gjøres på slikt grunnlag er et overgrep mot det mindretall som blir direkte berørt av rovdirene.

3. BESTANDSMÅLENE OG FORVALTNINGEN

De siste 20 års erfaringer med store rovdyr i Norge og Sverige har vist at biologiske utfordringer med yngling og vekst ikke er noe problem.

Folkeaksjonen mener:

At Stortinget må prioritere tiltak for å løse de samfunnsmessige utfordringene med rovdyrpolitikken. Rovdyrenes vekstpotensiale, mobilitet og de store forekomster i våre naboland, gir Norge et stort handlingsrom. Dette må brukes til å utvikle en forvaltning basert på kunnskap om konsekvensene. Nye, varige bestandsmål kan først settes i samarbeid mellom lokale regioner og sentrale myndigheter når viktige forhold er avklart.

Bestandsmål som grunnlag for forvaltning:

Folkeaksjonen mener:

Stortingsmeldingen må inneholde klare bestandsmål i antall individer før regulering ved felling kan tillates.

Bjørn: 20 årlige ynglinger vil tilsvare om lag 40-50 voksne binner. Dette kan bety at vi har mer enn 250 bjørn i Norge før bestandsmålet om 20 årlige ynglinger er nådd og regionene skal starte aktiv forvaltning.

Konfliktnivået som følge av bjørn er høyt i Sør-Norge og Midt-Norge selv om bestanden i følge Stortingsmeldingen i perioden 1998-2002 kun har dokumentert mindre enn en årlig yngling. Meldingen legger opp til en tidobling av dette og først ved 10 årlige ynglinger i Sør-Norge og Midt-Norge, skal regionene starte aktiv forvaltning.

Folkeaksjonen mener:

Det foreslåtte bestandsmålet for bjørn er helt uakseptabelt og vil gi dramatiske konsekvenser både for næringsliv og mennesker i områder med bjørn. Dette vil bety en kraftig økning av konfliktenes og det vil være uforutsvarlig av Stortinget å vedta forslaget uten oversikt over de konsekvenser dette vil bety.

Jerv: Stortingsmeldingen legger opp til at jerven i Norge ikke lenger skal forvaltes som to ulike bestander, med hvert sitt bestandsmål i forhold til levedyktighet. Dette er i tråd med det FNR har foreslått.

Folkeaksjonen mener:

Stortinget må utnytte det store handlingsrommet og halverer det foreslåtte bestandsmålet for jerv i Norge. Jerven utgjør et stort problem for lokalsamfunn og næringsliv i mange næringsfattige fjelkommuner.

Gaupe: Stortingsmeldingen legger opp til en kraftig økning av gaupebestanden i Norge, fra 45 til 65 familiegrupper. Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk viser til at den fennoskandiske gaupebestanden er mer livskraftig enn på mange år.

Regjeringens forslag til nasjonale bestandsmål for Norge

Alle mål er oppgitt som antall årlige ynglinger, unntatt for kongeørn der tallet gjelder antall årlige hekkende par

Art	Bestand i Norge i 2003	Minimumsmål for Norge
Gaupe	45	65
Jerv	47	42
Bjørn	3-6	20 (14 innen 2008)
Ulv	2-3 (5-6)*	Noen årlige ynglinger
Kongeørn	850-1200	850-1200

*Dersom grensebestand regnes med)

Folkeaksjonen mener:

Forvaltningen av Gaupe skal videreføres med et tak på dagens registrerte bestandsnivå, 45 dokumenterte familiegupper i Norge.

Ulv: Stortingsmeldingen viderefører dagens bestandsmål for ulv, der målet fra Norsk side er 8-10 familiegupper, hvorav noen i Norge.

Folkeaksjonen mener:

- At Norge ikke har forpliktelser til bidra til å gjenoppbygge en stamme av russisk ulv i Skandinavia.
- Norge har handlingsrom til å si nei til fast ulvestamme.
- Streifdyr fra svensk populasjon må forvaltes ut fra en skadebasert vurdering.
- Et slikt vedtak vil spare mange lokalsamfunn og enkeltpersoner for store belastninger og vil samtidig frigjøre betydelige økonomiske og faglige ressurser til bruk i viktigere miljøvernoppgaver i Norge.

Skulle et norsk nei til ulv i neste omgang medføre klager fra andre partsland i Bernkonvensjonen har konvensjonen klare regler for framgangsmåten hvis det er aktuelt med endringer.

Forvaltningsregioner:

Stortingsmeldingen foreslår Norge oppdelt i 6 store forvaltningsområder, hver med en regional roviltneid som skal være ansvarlig for forvaltningen innenfor sentralt vedtatte bestandsmål.

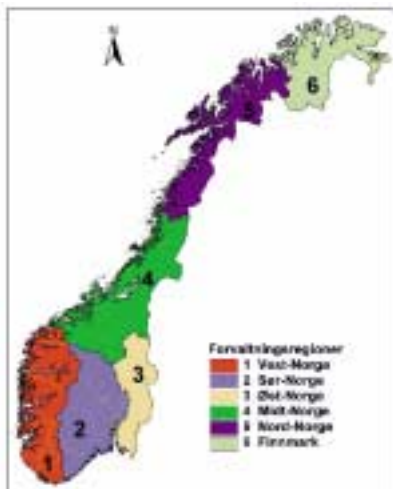

Fig. 5.1 Forvaltningssystemet for store rovdyr i Norge

Folkeaksjonen mener:

- Regionenes størrelse og rådernes sammensetning må tilpasses lokalsamfunnene og lokaldemokratiets behov, og ikke bare rovdirenes arealkrav som meldingen sier.
- Nemdene må bestå av folkevalgte, men Fylkeskommunene må kunne oppnevne medlemmer på fritt grunnlag, uten overprøving.
- Miljøverndepartementet må være klageorgan.
- I en nødvendig periode, der regionene lager forvaltningsplaner og finner fram til gode arbeids- og samarbeidsformer og god kommunikasjon med alle parter må bestandsmål være underordnet.

4. MENNESKENE OG ROVDYRENE

Rovdyrfrykt

Økende frykt for store rovdyr og negative konsekvenser for befolkningen i belastede områder var et av områdene Regjeringen fikk i oppgave å utrede i rovviltmeldingen.

Folkeaksjonen mener:

Det er uforsvarlig av norske myndigheter å vedta en rovdypolitik som reduserer mange folks livskvalitet uten at dette er faglig utredet. Rovdyr som viser unormal og eller truende adferd i forhold til folk skal avlives raskt og effektivt.

Sonering

I den framlagte Stortingsmeldingen står følgende med henvisning til et omfattende intervjumateriale som NINA har samlet inn fra folk i norske rovdyrkommuner: «Et av de tydeligste funn er nei til streng sonering». Intervjuobjektene representerer både rovdyrvennlige og rovdyrkritiske syn. NINA temahefte nr. 22, RoSa-rapporten er like tydelig og advarer sterkt mot en forvaltningsmodell som gir befolkningen i rovdyrrområdene reservatfølelse. Bak denne advarselen står en rådgivingsgruppe bestående av et flertall av norske rovdryrforskere, representative organisasjoner fra begge sider, samt forvaltning og politikk. Redusert konfliktnivå er videre et viktig mål med den nye meldingen, etter at Stortinget i 2001 tok innover seg lokalbefolkningens økende frustrasjoner i områder med forekomster av store rovdyr.

Folkeaksjonen mener:

Det vi alltid har ment, et klart nei til kjerneområder og sonering. Forslaget om en ulvestamme øst for Glomma går på tvers av alle faglige råd og er et klart brudd på grunnleggende norske demokratiske tradisjoner om muligheten til lokal innflytelse og rettfærdig behandling av folk.

Menneskene bak beitenæringen

Folkeaksjonen mener:

Stortingsmeldingens behandling av beitenæringens rettigheter og reduksjon av næringens muligheter er et overgrep. Stortinget må avvise forslagene til endringer i erstatningsordning for sau og tamrein. Nødvergeretten må utvides for å kunne brukes til å forhindre skade.

Jakt og hunder

Folkeaksjonen mener:

at tapte jaktinntekter må erstattes av staten. Det er helt urimelig at enkeltgrunneiere skal bære alle kostnader. Nødvergeretten må utvides til også å gjelde angrep på hund.

FOTO: KNUT ERIK KNUTSEN

5. KOSTNADER

Regjeringen legger til grunn at gjennomføringen av den rovdypolitikken som blir foreslått ikke skal føre til økte samlede kostnader. Når regjeringen på denne måten setter et kostnadstak frasier myndighetene seg i realiteten muligheten til det mest effektive virkemidlet til konfliktdemping.

Folkeaksjonen mener:

det er uforsvarlig hvis Stortinget vedtar meldingen slik den foreligger, uten at det blir lagt til grunn mye bedre kunnskap om de konsekvenser og kostnader som vil følge av det fremlagte forslaget.

6. EVALUERING

FNR krever at det i den fremlagte rovviltmelding legges inn hjemmel for jevnlig evaluering basert på erfaring og videre forskning, med rom for kursendring.

Kontaktutvalg for rovviltforvaltning (meldingens 6.4.1) burde være rett instans for

slik evaluering og fremsetting av forslag til kursendring overfor Miljøverndepartementet. Det er videre et krav at Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk blir representert i dette utvalget.

Vi får ulv i Norge uten fredning

Stortinget tar nå fatt på meldingen «Rovvilt i norsk natur». Regjeringen Bondevik har innsett at planene om å installere en fast ulvebestand fra midt i innlands-Norge til Sørlandskysten var tuftet på virkelighetsfjerne forbehold og manipuleringer av mennesker og dyr. Ulven skulle holde seg unna reinbeiteområder - det er vi jo strengt forpliktet til i andre konvensjoner. Den måtte holdes borte fra villreinstammene. Og fra hele Vestlandet, der husdyr beiter i utmark store deler av året. Hadde regjeringen Stoltenberg respektert våre konvensjonsforpliktelser, kunne vi sluppet en opphetet rovdyrdebatt. Bernkonvensjonen om beskyttelse av truede arters livsbetingelser (som undertegnede var med på å forhandle frem), sier at før myndighetene gjeninnfører en art, må de forsikre seg om at forholdene ligger til rette for dette. Norge har dessuten bestemmelser om konsekvensanalyser som Stortinget i 2001 fant det nødvendig å minne om. Ulven var fjernet fra faunaen i Sør-Norge for omtrent halvannet hundre år siden. Yngling ble først igjen registrert i 1997. Ved adferden som flokkdyr, sin formeringsevne og mobilitet skiller ulven seg fra bjørn, gaupe og jerv. Konflikten ble for store med vår intensive utmarksbruk og spredte bosetting. Regjeringen Bondevik kom til at ulven kolliderer med for mange hensyn og begrensninger til at det blir plass for en fast ulvebestand vest for Glomma. Hvorfor stanse her?

Dagens ulv i Sverige-Norge er vestlig utløper av en livskraftig stamme. Norge vil få stadig flere individer fra den voksende bestanden i Sverige. I Sverige vil ulven klare seg godt uten en ynglingsone på norsk

Erik Lykke er tidligere ekspedisjonssjef i MD.

side av grensen. Biologisk sett gir det ingen mening å ha en målsetting om «en levedyktig bestand av ulv i Norge». Oslo Tingrett bekreftet for to år siden at Norge ikke har forpliktet seg til å ha en egen bestand. Vi opprettholder ikke en eksisterende bestand - som er Bernkonvensjonens forpliktelse. Svaret forekommer meg derfor nokså enkelt: Vi får ulv uten at revirhevdende ulvegrupper tvinges på en protesterende befolkning. Erkjenner Stortinget dette, er det ikke umulig at de andre partene i Bernkonvensjonen tar til etterretning hvordan vi innretter oss. Men foretrekker partene at vi går veien om oppsigelse av Bernkonvensjonen og ny tiltredelse med reservasjon mot en fast ulvebestand, er dette ikke all verden. Enten reservasjonen iverksettes på bakken eller skjer formelt, er en norsk ulvereservasjon i mine øyne etisk riktig. Ikke bare av hensyn til husdyr som blir revet og drept, og andre belastninger og skadevirkninger for de som bor og virker i ulvens nærrområder, men også av hensyn til ulven selv. I dagens

Norge er vi ikke i stand til å gi den levekår som harmonerer med dens natur.

Og dermed er Norge i utakt med hovedpoenget med Bernkonvensjonen. Det er å forplikte statene til å sørge for at alle sårbare, ville arter får naturlige levekår. Stortinget burde ta inn over seg at Norges ulvepolitikk ikke lar seg forene med Bernkonvensjonens bestemmelser. Uoverensstemmelsene er som jeg har nevnt flere. Hos oss dreide seg ikke om å bevare en bestående bestand. Stoltenberg-regjeringen lot være å undersøke om forutsetningene var til stede for å opprette en ny bestand. Våre nødrettsbestemmelser er strammere enn Bernkonvensjonens. Og en ny fast bestand finner ikke naturlige livsbetingelser i dagens Norge, men må herjes og herses med av statsbetalte jegere, forskere, ulvetellere og andre overvåkere. De bør slippe biologenes og deres assistenters forstyrrelser, innfangning, bedøvelse, radiohalsbånd og kontroller.

Meldingen vil ha det til at det er et slags flertall i folket for ulv. Men det går ikke an å påberope seg opinionsundersøkelser som viser at flertallet vil ha ulv bare den ikke er der hvor de bor. I Sør-Sverige er utmarksbruken og bosettingen ikke som hos oss, og myndighetene håper at konflikten blir mindre. Ulv får vi i Norge uansett hvordan vi innretter oss. Da blir en fast bestand øst for Glomma, slik jeg ser det, et kunstig og unødvendig grep, for konfliktskapende og for kostbart, alle typer omkostninger tatt i betraktning

*Erik Lykke
tidligere ekspedisjonssjef i
Miljøverndepartementet*

Rovdyr på helsa løs

Flere rovdyr vil sannsynligvis bety flere depresjoner, angst og mindre naturbruk, sier fosker og psykiater Eystein Stordal.

I en tid med økende fokus på psykisk helse er det merkelig at rovviltforvaltningen har tatt så lite tak i dette, sier Stordal som til daglig arbeider som overlege ved Sykehuset Namsos.

ÅSMUND YSTAD

21 linjer av totalt 132 sider i den nye rovviltmeldingen omhandler menneskers psykiske og adferdsmessige problemer med rovdyrfrykt. Vi snakker om en dyptgående og komplisert frykt, som ikke uten videre kan kureres med fargerike brosjyrer som sier at store rovdyr ikke er farlig for folk, sier Stordal som mener at Rovviltmeldingen rett og slett er mangelfull.

Ny rapport

Sammen med Bjørn Uldal har Eystein Stordal laget en ny rapport som setter søkelyset livskvalitet og endret bruk av naturen hos befolkningen i rovdyrområder. På oppdrag fra Norsk samarbeidsforum for ny rovviltforvaltning har forskerne gjennomført en undersøkelse som hittil har resultert i prosjektrapporten «Menneske og rovvilt. Rovdyrfrykt, helse og trivsel og livskvalitet for mennesker i områder med rovdyr»

Det er til nå i liten grad vært drevet systematisk forskning på hvordan den endrede rovviltforvaltningen har påvirket mennesker som blir berørt, sier Stordal. Forskningen har i stor grad fokusert på rovdyrbiologiske og landbruksøkonomisk forhold, mens lite gjort på forholdet mellom menneske og rovdyr.

I den grad det er gjort forskning om dette temaet tidligere dreier der seg vesentlig om spørreundersøkelser om holdninger til rovdyr, fortsetter Stordal. En grundig litteraturgjennomgang viste oss at grunnleggende forskning på frykt og angst for store rovdyr ikke er publisert. Slik forskning er i det alt vesentlige gjort i forhold til edderkopp- og slangefobi.

Funn

Gjennom intervju med helsepersonell i 12 norske kommuner med ulike rovdyrbelastning, fant vi at det foreligger en vesentlig konflikt mellom mennesker og rovdyr i noen kommuner, sier Eystein Stordal og fortsetter: for noen enkeltmennesker, familier og grupper av befolkningen oppstår problemer som har konsekvens for helse, trivsel og livskvalitet.

Undersøkelsen viser at problemene varierer mye fra kommune til kommune. I kommuner der ulv er gjeninnført, og i kommuner der bjørnестammen er økt beskrives problemene som betydelige.

Rovdyrfrykt beskrives som et generelt problem i deler av befolkningen. Rovdyrfrykt rapporteres å være mer utbredt blant kvinner enn blant menn, og mer utbredt hos voksne og eldre enn hos barn og ungdom. Rovdyrfrykt fører til endrede vaner i forhold til bruk av naturen. Rovdyrfrykt beskrives særlig av de som har rovdyr nært

Eystein Stordal

bosted, enkelte barnefamilier er særlig berørt. Mer alvorlige depressive plager med funksjonssvikt beskrives å gjelde noen enkeltmennesker, i alt vesentlig mennesker som har drevet tradisjonell gårdsdrift med bufe, og som har måttet legge om drift og virksomhet grunnet rovdyrsituasjonen.

Mange innbyggere rapportere at rovdyrfrykt og endret bruk av naturen har ført til redusert livskvalitet.

Det beskrives til dels betydelige endrede vaner i bruk av utmark. Noen innbyggere rapporterer at de helt har sluttet å gå turer i utmark. Andre angir at de har endret vaner og aldri går tur alene, alltid sammen med andre

voksne. Barnefamilier rapporterer at de i mindre grad enn tidligere går turer, og barna får ikke lenger gå turer alene. Mange innbyggere rapportere at rovdyrfrykt og endret bruk av naturen har ført til redusert livskvalitet.

Holmenkoll-søndagen

To eldre damer i Lierne, som oppgir at de har sluttet å gå på multetur, er symptomatisk. For en Oslo-borger tilsvarer dette å miste Holmenkoll-søndagen, sier Stordal. Han avviser at kunnskap og erfaring med rovdyr kan fjerne de psykiske problemene. Dette og Rovviltmeldingens overflatiske behandling av temaet var også Stordals klare budskap til medlemmene i Stortingets energi og miljøkomite da han presenterte rapporten under et møte tidligere i vinter.

Å lyve om rovdyr

*Vi tok over gården Ytterdal
østre i Sørli i Lierne i 1986,
og ettersom bo- og
driveplikten skulle opprett-
holdes, skaffet vi oss sau.
De første årene var nesten
et eventyr, vi hadde null tap
både i fjøset og på beitet.
Vi var stolt av å være saue-
bønder! Så i 1993 begynte
bjørn å rive sauer, men på
et nivå som var «levelig».*

ANNE DORDI
KRYSTAD MOEN

Vi begynte med forskjellige tiltak for å minske tapet. Vi prøvde utmarksgjerde, innmarksgjerde, gjeterer, vokterhunder, sen vårslipp, tidlig heimsanking og ny sauerase, villsau. Den skulle etter sigende skulle berge for rovdyr- vår erfaring ble dessverre en annen. Alt toppet seg i 2001, da kom Arvaslibinna og herjet i og utenfor innmarksgjerdet. Vi ville ikke gi opp, vi kjempet mot fylkesmannens miljøvernadv., DN og Miljøvern-departementet.

Det viste seg å være umulig å få fjernet en slagbjørn som hadde flere livvakter enn noen annen. Yrkesstoltheten forsvant ettersom saubesetningen ble rasert. Etter at bjørnen tok halvparten av dalasauen

sommeren 2002, sendte vi fra oss resten. Det var ikke mer å avle på.

Hele denne perioden har vi følt at vår verste motstander har vært rovdyrforvaltningen. Vi har i likhet med andre bønder følt oss trakassert og trampet på av overmakta.

Vi har opplevd å ikke strekke til som foreldre, når dattera vår Ann Jorun helst vil pakke og flytte fra gården som har forandret seg fra en trygg lekeplass til et «rovdyrreservat». Ved et tilfelle møtte hun en bjørn på vegen da hun skulle sykle til ei venninne, deretter ble det slutt med å sykle alene. To dager etterpå satt hun i bil og fikk se en hel bjørnefamilie. Det var ikke lett å trøste da når hun skjønte at hun likeså godt kunne ha syklet seg rett på hele bjørnefamilien.

*Folket vet ved generasjoners erfaring at møte med
bjørn kan være farlig. Derfor oppleves det å fortelle
barna at bjørnen ikke er farlig som å lyve for dem.*

Jeg ønsker at flere etter oss skal kunne vokse opp på et så herlig sted som i Lierne, og drive med ei næring som er ideell; fjellområder med store snømengder som hvert år gir optimal uttelling av fjellbeiteeffekten.

Når vi nå skal øke rovdyrstammene i Norge enda mer, ser det ikke lyst ut for oss. Sauenæringa i Lierne er tapt, og nå ser det ut til at mennesket også skal skvises ut. I enkelte områder har stadig hypigere besøk av bjørn som oppholder seg nært bebyggelse, innskrenket bevegelsesfriheten til menneskene. Lekeplassen begrenses for barna. Det er umulig for foreldre å forebygge rovdyrskade på lik linje med foreldre som vil forebygge trafikkskade. Frykten for å møte bjørn på vegen, gjør at en velger bilskys i stedet for å ta sykkelen for å besøke venner. Nærområdet blir ikke lenger en trivelig plass å være. Barna velger å tilbringe mesteparten av sommerhalvåret andre steder enn heime.

Foreldre som vet hvor godt det er å vokse opp i en trygg tilværelse i fjellbygda, synes det er forferdelig vondt å se at barna ikke får den samme tryggheten, når akkurat det er en av grunnene for at de selv har valgt å etablere seg i Lierne. Folket vet ved generasjoners erfaring at møte med bjørn kan være farlig. Derfor oppleves det å fortelle barna at bjørnen ikke er farlig som å lyve for dem

Det er vanskelig for bygdefolket å forene dagens natur- og rovdyrforvaltning med et levedyktig bygdesamfunn i framtida. Det er ikke lett for andre å få innsikt i hvordan det føles å måtte gi opp næring og livsgrunnlag på grunn av problemer som libyggene ryddet opp i på 1800-tallet ved å ta ut skadedyr uten at stammen forsvant. Media framstiller ofte rovdyrproblemen i et svart/hvitt bilde som er vanskelig å forholde seg til når en selv lever i det og kjenner hvor sammensatt det hele er.

Befolkningen i Lierne blir ofte presentert som rovdyrhatere, «som ikke tør å bruke naturen lenger, skremmer barna og får dem til å avsky bjørn». Dette er ikke sant. Vi er ikke negativ til å ha bjørn, men vi vil ha ville bjørner som holder seg unna folk og vi vil ha en forvaltning som det går an å snakke med.

Vervekonkurranse for en bedre rovdyrpolitikk

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk har den beste rovdyrpolitikken. Vi arbeider målrettet og seriøst for at alle viktige beslutningstakere i Storting, Regjering og forvaltning skal få best mulig informasjon og kunnskap om rovdyrkonflikten og om vår politikk.

Styrken i våre argumenter og ressursene vi har til rådighet er direkte avhengig av størrelsen på medlemsmassen. Vi utfordrer derfor alle våre medlemmer til å gjøre en innsats for at flest mulig av våre sympatisører blir medlemmer.

Vinner av Folkeaksjonens vervekonkurransen ble Birger Hagen fra Valdres som personlig har vervet 92 nye medlemmer. Ny vervekonkurranse med premiering av den personen som verver flest nye medlemmer fram til 30. juni 2004. Premien til den som verver flest nye medlemmer er:

**En flott anorakk i skinn!
Verdi kr 3600,-**

Etter avtale kan du få tilsendt Folkeaksjonens vervegiro eller få en medlemsblokk for direkte salg av medlemskort.

Alle som verver minst tre medlemmer vil få tilsendt Folkeaksjonens T-skjorte gratis.

Størrelser fra S-XXL.

T-skjorten kan også kjøpes for kr. 100 + frakt.

Ring inn bestillingen eller send e-post til Folkeaksjonen

Jeg melder meg herved inn som medlem i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk.
Medlemskontingent betales når jeg får tilsendt giro på kr 150,- pr. år.

Navn:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Postnr./Sted:.....

Jeg har vervet 3 medlemmer og ønsker T-skjorte i str. _____

Jeg bestiller herved _____ stk T-skjorte i str. _____ á kr. 100,- pr. stk eks. porto

Navn:

Adresse:

Postnr./Sted:..... Telefon:

Innmeldingskjema sendes:

Folkeaksjonen
ny rovdyrpolitikk,
Pb. 40, 7701 Steinkjer

aksjonen@rovdyr.org
Telefon: 975 95 119
Telefax: 74 16 62 36
Bankkonto: 4464.09.33434

I kø for å lære ulvejakt

Folkeaksjonens nye tilbud om kurs i praktisk ulvejakt har slått meget godt an.

3 kurs er gjennomført og alle som ville være med har dessverre ikke fått plass.

Trysil, Aremark og Aurskog-Høland har hatt besøk av Folkeaksjonens kurs. Etter at det foreløpig siste kurset er gjennomført i Elverum 8. mars har 200 personer deltatt.

Stor interesse for ulvejaktkurs. Bildet viser noen av de over 60 deltagere som møtte i Trysil 30. januar.

FOTO: OLA MATSSON

Nils Solberg fra Halden er ansvarlig for kurset. Han har lang erfaring fra ulvejakt bl.a i Estland. Roviltmeldingen legger opp til at bestandsreguleringen av ulv skal skje ved lisensjakt. Folkeaksjonen tar som vanlig ansvar for å formidle kunnskap og informasjon som vi sitter på og som det er behov for.

Interesserte personer og foreninger som ønsker nye kurs lagt til deres område kan ta kontakt med Folkeaksjonen. Vi stiller opp med et 4-timers intensivkurs med høy kvalitet og svært rimelig kostnad.

TV-kjendis drept av bjørn

I mellomjula viste NRK Arne Nævrans naturprogram «Villdyr og Villmark» der vi ble kjent med den anerkjente bjørnekjenneren Vitaly Nichalenko i russiske Kamchatka. I filmen så vi hvordan Vitaly uredde og på kloss hold vandret sammen med bjørnene, kun bevepnet med pepperspray. I forhåndsomtalen viste Arne Nævra til at « - Denne situasjonen er et eksempel på at bjørner og mennesker kan leve i sameksistens, så lenge vi følger de uskrevne reglene»

Etter programmet gikk Norges Naturvernforbund ut med en pressemelding der de understreket viktigheten av «å formidle sann, balansert informasjon om bjørn og de andre rovdyra. Programmet NRK viste her, gjør nettopp dette. Det bidrar til å avlive myter om bjørn»

Filmen var tatt opp høsten 2002. Det som imidlertid skjedde samtidig med at filmen «avlivet myter» på NRK i jula, mens Naturvernforbundet satt og skrev på pressemeldingen, var at en bjørn avlivet Vitaly Nichalenko. Vitaly ble funnet drept og halvt oppspist av bjørn, med en tom boks pepperspray ved sin side.

Glommen saksøker Staten

Glommen Skogeierforening vil gå til søksmål mot Staten for å få dekket skogeieres inntektstap i utmarka på grunn av rovdyr - spesielt ulv.

- Vi som grunneiere har store tap av inntekter og inntektsmuligheter i utmarka på grunn av rovdyrpolitikken som Staten fører. Vi vil derfor prøve denne saken for retten. Vi krever at berørte grunneiere får en kompensasjon fra Staten for sine tap, sier styreleder Torstein A. Opdahl.

I roviltmeldinga fra Bondevik-regjeringen til Stortinget, som nå er til behandling i miljøkomiteen, er det ingen erstatningsordninger for tap av utmarksinntekter

- Når storsamfunnet vil ha rovdyr og konfiskerer enkeltmenneskers eiendom og muligheter for inntekt, da må det også være storsamfunnets ansvar å betale for seg, sier Opdahl til avisa Østlendingen.

15 SPØRSMÅL TIL DE SOM HAR MYNDIGHET TIL Å BESTEMME ROVDYRPOLITIKKEN I NORGE.

AV HELGE RINDAL, LILLEHAMMER

Historisk utvikling preger bosetningsmønsteret

Ca 750.000 personer, anslagsvis $\frac{1}{3}$ av befolkningen, utvandret fra Norge på 18- og 19-hundretallet. Bestander av store rovdyr ble redusert og mulighetene for ny bosetting økt.

1. Hvor stor andel av bosetningen på bygdene ble etablert i den tida?
2. Hvor lenge ble store rovdyr bekjempet med offentlig støtte?

Sør-Norge var uten ynglende ulv fra ca 1870 til 1997.

3. Ble det i perioden registrert fordeler ved å ikke ha store rovdyr?

Er alle listeførte arter reelt truet?

4. Kan bestander med 50.000 bjørn og 70.000 ulv over sammenhengende områder i våre naboland kalles for truede bestander?

Spekulative påstander og ukritiske massemedia bygger feilinformert opinion

Det ble påstått at det var en skandinaviske stamme av bl.a ulv. Ulven ble dokumentert til å være finsk-russisk. Norge ble sammenlignet med nabolandene når det gjaldt mulighetene for å holde store rovdyr. Mens Finland og Sverige beiter bare innmark, er det i Norge ca 2 mill. (9/10) sau som beiter utmark.

5. Hvordan bør politiske organer og offentlig forvaltning forholde seg til organisasjoner som lager feilaktige påstander?
6. Er det så tett samarbeid mellom forvaltning, forskning og noen interesseorganisasjoner at grunnlaget for tillit forsvinner?

Er de budsjetterte utgiftene bare en del av omkostningene?

Rovdyrforvaltningen (2000) bruker ca 120 mill. kr/år. I tillegg kommer belastningen på familier, beitebrukere, grunneiere og jegere i rovdyrstrøk. Med rådende forvaltning og målsetningen i St.meld. nr 15 (2003-2004) vil slike kostnader øke og bli vesentlig større over tid.

7. Har samfunnet behov for å anvende bevilgninger som nå går til rovdyrforvaltningen på en positiv måte?
8. Har det samfunnsmessig verdi å forebygge menneskelige belastninger (rovdyrskade), også de psykiske?

Kompetansebygging og samfunnsutvikling

Forvaltere og forskere som arbeider med store rovdyr utvikler personlig kompetanse.

9. Kunne deres ressurser vært brukt på områder som har vesentlig større verdi for samfunnet?

Konvensjoner, lover og forskrifter har positive formål

Internasjonale konvensjoner forutsetter at også rovdyr skal kunne leve naturlig. Norge mangler villmark der store rovdyr kan leve naturlig (NINA).

10. Er en forvaltning som innebærer bl.a bedøving, radiomerking, helikopterjakt, elektrisk sjokk og tapping av sed forenlig med kravet til naturlig levevis?

Politiske vedtak og menneskelig trivsel

11. Er det fornuftig politikk å øke motsetninger innbyggere i en grad som øker bruken av nødverge, nødrett og sivil ulydighet?
12. Støtter St.meld. 15 målsettingen om «levende bygder»?

Bern-konvensjonen beskytter planter og dyr

Andre konvensjoner omhandler menneskerettigheter.

13. Er det ut fra overordnet samfunnsmessig målsetting behov for å prioritere menneskelige behov eller rovdyrarter som ikke er truet?
14. Hvor lang oppsigelsestid har Bern-konvensjonen?
15. Er det mulig å slutte seg til Bern-konvensjonen med forbehold som opprettholder og ivaretar særnorske forhold?

1. Ca halvparten.
2. Fellingspremie ble utbetalt fra 1733 og over 200 år.
3. Ja, bl.a økt husdyrhold med bedre lønnsomhet, tryggere friluftsliv og økt jakt.
4. Begrenset og kritisk tiltro.
5. Strengt saklig. Øke innsatsen for å unngå personlige særinteresser og innhabilitet.
6. Ja.
7. Ja. Dessuten er de budsjetterte utgiftene bare en del av omkostningene.
8. Ja. I tillegg til basistiltakene innen helse og arbeidsmiljø oppstår det nye behov som krever nye tiltak.
9. Ja.
10. Nei.
11. Nei.
12. Nei.
13. Menneskelige behov. Sannsynlig vis mener de aller fleste samfunnsbevisste mennesker det.
14. 6 måneder med tillegg av eventuell tid til første månedsutløp.
15. Ja, som andre land allerede har gjort, bl. a Finland.

Små-annonser

Solberg Reiser AS
Turoperatør, Fly og Buss
Tlf. 6917755 HALDEN

Hafsrød Skogbruk
Salg av hjortekjøtt
Tlf. 69 19 72 01 Halden

Tallaksbru Camping
3895 Edland
Tlf. 35070172

Edland Kjøtt og Kolonial AS
3895 Edland tlf. 35070112

FC Transportservice AS
3895 Edland tlf. 35070152

Haukeli hytter og bur as
Knut Tore Apeland
3895 Edland tlf. 35070116

Bruvoll Sag
2636 ØYER

Timotei Data
2630 RINGEBU
Tlf. 61284199
www.timotei.no

Jæger og Hund
3534 SOKNA
Tlf. 32145443

Vuku og omegn
Regnskapskontor
7650 VERDAL Tlf. 7400026

DAGFINN DRABLØS
Gjetartradisjonar i Noreg
Kulturhistorisk framstilling
fra vikingtid til nåtid. 198 s.
Munner ut i et kraftig oppgjør
med dagens rovviltpolitikk.
Selges fra www.kolofon.com
eller i bokhandel (Kr. 240 + omk.)

Støtte- annonser:

Haukeli Sankelag

Snåsa Bondelag

Elverum Bonde- og Småbrukarlag

Odal Bonde- og Småbrukarlag

Nes Bondelag

Hedmark Bondelag

Vågå Bonde- og Småbrukarlag

Vang Bonde- og Småbrukarlag

Øystre Slidre
Bonde- og Småbrukarlag

Sør-Fron Bonde- og Småbrukarlag

Østre Gausdal
Bonde- og Småbrukarlag

Søndre Land
Bonde- og Småbrukarlag

Fåberg Bonde- og Småbrukarlag

Hof Østre jeger- og fiskeforening

Svinndal jeger- og fiskeforening

Norges jeger- og fiskeforbund
Østfold fylkeslag

Småannonser koster kr. 300 pr stk.
Frist for neste nummerer 1. april 04
Bestill på tlf. 975 95 119 eller
faks 74 16 62 36 eller
epost: aksjonen@rovdyr.org

AKERSHUS FYLKESLAG

**Akershus fylkeslag arrangerte
årsmøte 25. februar 2004.**

Fylkesstyret består nå av:
Kåre Holmen, Aurskog, leder 63 86 42 06
Arve Strømsæther, Sørum 63 82 67 50
Erik Noraker, Fetsund 63 88 16 27
Willy Fjukmoen, Nes 907 20 457
Morten Tønneberg, Hemnes 63 85 83 25
Kontakt Oslo-medlemmer:
Olaug Fostås, Oslo 22 64 05 19

Årsberetningen forteller om god aktivitet med deltagelse på stand og åpne møter både i Norge og Sverige. Fylkeslaget arrangerte selv et godt besøkt rovdrymmøte på Olavsgaard og har hele tiden aktivt kommentert rovdrymmøtet i media.

I 2004 har fylkeslaget hatt møte med representanter for Akershusbenken på Stortinget, samt deltatt i flere møter med medlemmer av Stortingets energi- og miljøkomite sammen med hovedorganisasjonen.

Akershus Fylkeslag har hovedansvaret for Folkeaksjonens stand under Villmarksmessen på Hellerud 15.-18 april 2004. Du møter oss der.

HEDMARK FYLKESLAG

Styret i fylkeslaget består av:

Magne Løkken, Folldal, leder 62 49 03 70
Bjørn Skåret, Trysil 62 45 10 14
Per Bye, Nes på Hedmark 62 34 23 74
Nina Bismo, Grue 62 94 44 86
Bjørn Tangen, Stor-Elvdal 62 46 45 33

Hedmark fylkeslag deltok med innlegg under Energi- og miljøkomiteens møte om rovviltmeldinga 17. februar i Trysil. Ellers har fylkeslaget arrangert to kurs i ulvejakt med over 100 deltagere til sammen og deltatt med stand på Grundsetmartn på Elverum.

Medlemsinformasjon fra fylkeslag og lokallag

OPPLAND FYLKE

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk i Oppland er organisert i regionlag og lokallag.

LILLEHAMMER

Styret i Folkeaksjonens lokallag på Lillehammer består av: Arnt Orskaug, tlf. 61 25 90 07. Andre styremedlemmer er Mathias Finsveen, Astrid Vigenstad, Arve Rolstad, Erik Wedum og Åge Brekken.

Årsmøte i Lillehammer lokallag

Lillehammer inviterer medlemmene til årsmøte på Bjørns Kro, tirsdag 25. mars kl. 19.00 . I tillegg til medlemmene i Lillehammer inviteres alle medlemmer i nabokommuner som ikke har lokallag.

GAUSDAL

Lokallagsstyret består av Arve Gudbrand Blihovde tlf. 61 22 81 05. Andre styremedlemmer er Jarle Bye, Johan Ruud, Randi Kampesveen, Amund Berget og Bjørn Granly.

VALDRES REGIONLAG

Styret i regionlaget består av: Arne Myrvang, Øystre Slidre (leder) tlf: 61 34 04 63; Einar Heen Hjelle, Vang; Gjermund Storhaug, Vestre Slidre; Ole Knut Fauske, Etnedal; Ole Arne Øyhus, Sør-Aurdal og Torleiv Grimstad, Nord-Aurdal.

Valdres regionlag har i løpet av ett år vokst til godt over 500 medlemmer, takket være god innsats fra mange, ikke minst Folkeaksjonens superverver Birger Hagen som alene har vervet 92 nye medlemmer.

Onsdag 21. januar arrangerte regionlaget et åpent møte om rovdyrpolitikken på Fagernes. Innledere var Knut Korsæth fra Lillehammer og Gunnar Tore Stenseng fra Nord-Fron. Hovedbudskapet deres var at Regjeringens rovviltmelding er en sterk trussel mot bygdene og beitebruken.

SKJÅK

Laget ledes av Embjørg Langleite Skamsar, tlf. 61 21 40 72. Styremedlemmer er Sylfest Ramstad, Leif Skiaker, Torggrim Rusten og Ola Stensgård.

Åpent rovdryrmøte:

Folkeaksjonens lokallag i Skjåk inviterer til
Regionkonferanse om rovdyr Skjåk 2004

Hovedtema: St.meld nr. 15 (2003 – 2004) Rovvilt i norsk natur
Dato: Laurdag 27. mars 2004. Kl.1100 – 1500
Stad: Skjåk Turistheim, Skjåk. Seminaret er gratis og åpent for alle.

DOVRE

Lokallaget i Dovre ledes av Martin Leren, Dovre. Tlf. 61 24 07 35.

NORD-TRØNDELAG FYLKESLAG

Fylkesstyret består av: Leif Johannes Sklett, Grong, tlf. 74 33 21 48 (leder). Andre styremedlemmer er Siw Ellinor Aagård, Lierne. Martin Kolstad, Verdal. Per Odd Fjær, Bangsund. Magne Rønning, Overhalla. Bjørnhild Bremer, Levanger.

Folkeaksjonen har møtt flere av partigruppene på fylkestinget i forkant av tingets behandling av høringsuttalelse om rovviltmeldingen.

ØSTFOLD FYLKESLAG

Fylkeslaget ledes av Nils Solberg, Halden, tlf. 69 17 75 55. Andre kontakter: Kåre Ødemark, Skiptvedt, tlf. 905 15 374.

Fylkeslaget i Østfold har i jobbet aktivt sammen med kommuner og ordførere og andre organisasjoner i Østfold for å få til bredt og godt samarbeid i kampen mot rovviltmeldingen.

BUSKERUD FYLKE

Ny kontaktperson i Buskerud er:
Magne Akervold, 3539 Flå,
tlf. 32 05 04 33

TELEMARK FYLKE

Kontaktpersoner i Telemark er: Halvor Midtveit, Vinje, tlf. 35 07 01 52 og Olav H. Nystog, Rauland. Tlf. 35 07 38 64.

AUST-AGDER FYLKE

Kontaktperson i Aust-Agder er Sigmund Lintveit, Vegårshei, tlf. 997 42 834

SØR-TRØNDELAG FYLKE

Kontaktperson i Sør-Trøndelag er Stein Lauritsen, Oppdal, tlf. 72 42 41 27

Alle registrerte medlemmer i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk mottar dette bladet. Får deres familie flere, kan dere gi bort ett til naboen som ikke får ...

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er en landsomfattende organisasjon med formål å få Stortinget til å endre dagens rovdyrpolitikk. Organisasjonen er partipolitisk nøytral og uavhengig. Store rovdyrbestander gir høyt konfliktnivå og en uakseptabel situasjon i forhold til lokalsamfunn, enkeltmennesker, dyrevern og utmarksnæringer. Det er ikke bare en konflikt mellom næring og verneinteresser, det handler om folks livskvalitet i hverdagen.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk har følgende krav til ny rovdyrpolitikk:

- **Forvaltningsmodellen med kjerneområder og soner må bort**

Kjerneområder og soner for rovdyr er en kunstig geografisk inndeling som gir en urimelig belastning for enkeltpersoner og lokalsamfunn i rovdyrområdene. Rovdyrbestandenes levedyktighet må vurderes over større områder også gjennom samarbeid med naboland. Bestandene må balanseres mot en aktiv bruk av utmarksressursene.

- **Lokal forvaltning**

Rovdyrforvaltningen må underlegges lokal folkevalgt styring og kontroll. Dette er en grunnleggende forutsetning for en vellykket rovdyrpolitikk. Forvaltningen må skje i samsvar med lovverk og internasjonale avtaler som forplikter Norge til å ta hensyn til lokalbefolkningens og urbefolkningens nærings- og kulturtradisjoner.

Folkeaksjonen vil synliggjøre folks motstand mot en feilslått rovdyrpolitikk. Våren 2004 skal Stortinget behandle en ny Rovdyrmelding. Dette kan være bygde-Norges siste sjanse til å unngå en ødeleggende rovdyrpolitikk.

Medlemskontingent for 2004 er kr. 150 pr. person, og kan betales til konto. 4464.09.33434. Du kan også melde deg inn over internett. Klikk deg inn på www.rovdyr.org. Nordens beste rovdyrside på internett.

- **Effektivt uttak av skadedyr**

Uttak av rovdyr som gjør skade, viser unormal adferd, eller skaper truende situasjoner må skje raskt og effektivt. Lovverk og forvaltning må tilpasses allmenne verdioppfatninger om dyrevern, ressursforvaltning og respekt for enkeltmennesket. Nødvergeretten må kunne brukes for å forhindre skade.

- **Nei til fast ulvestamme i Norge**

Ulven i Skandinavia tilhører den russiske ulvestammen og er ingen truet art. En ulvestamme gir store negative konsekvenser for allsidig bruk av utmarksressursene og i neste omgang bosetting og næringsliv. Folk føler frykt for ulven der den etablerer seg. Ulven kan i spesielle situasjoner være direkte farlig for mennesker.

Landsstyret i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Leder: Erling Myhre, 2485 Rendalen - tlf. 62 46 82 88 - e.myhre@c2i.net
Styremedl: Nils Solberg, 1792 Tistedal - tlf. 69 17 75 55 - nils@solbergreiser.no
Anne Dordi Moen, 7884 Sørli - tlf. 74 33 84 45 - antomo@online.no
John Smedbakken, 2480 Koppang - tlf. 62 46 49 49 - smedbak@online.no
Odd Arne Pettersen, 7760 Snåsa - tlf. 74 15 16 65 - odarnepe@online.no
Varamedl: Magne Akervold, 3539 Flå - tlf. 32 05 04 33
Stein Lauritsen, 7345 Driva - tlf. 72 42 41 27
Magne J. Synnevåg, 1354 Bærums Verk - tlf. -
Sekretær: Åsmund Ystad, Utgård, 7717 Steinkjer - Tlf. 975 95 119 - aksjonen@rovdyr.org